

РЕШЕНИЕ

№ 5337

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря МИЛЕН ВЛ. ВЛАДИМИРОВ
като разглежда докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Административно наказателно дело № 20221110213815 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. чл. 647, ал. 4 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Образувано е по жалба на Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД с ЕИК срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-235/10.10.2022г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователното дружество на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, вр. § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КЗ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 4000,00 лева за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ.

В жалбата са направени възражения във връзка с повторността на нарушението, доколкото същата била изведена на база предходно нарушение на чл. 271 от КЗ /отм/. Навеждат се доводи за неправилно определяне на правната квалификация. Обръща се внимание на обстоятелството, че в АУАН липсват твърдения във връзка с предходното нарушение, определящо повторността. Неправилно била определена и датата на нарушението. Твърди се нарушение на чл. 34 ЗАНН. Наведени са доводи за прекомерност на наложената санкция. Претендира се и маловажност на нарушението. С тези доводи е направено искане за отмяна на атакувания акт, алтернативно – за преквалифициране на нарушението и намаляване размера на наложената санкция.

В съдебно заседание застрахователното дружество - жалбоподател редовно призовано, не изпраща представител.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и навежда доводи за законосъобразност на атакувания акт, като моли същият да бъде потвърден. Подобни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД е вписано в Търговския регистър юридическо лице с изключителен предмет на дейност по осъществяване на застрахователна дейност.

С НП № Р-10-823/03.01.2021г. „ЗД Бул Инс“ АД било санкционирано на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ за извършено нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Наказателното постановление било обжалвано по съдебен ред, като същото било потвърдено решение на СРС, НО, 7-ми състав по НАХД № 16221/2021г. Решението на СРС влязло в сила на 15.07.2022г.

На 09.06.2022г. в КФН постъпила жалба с вх. № 91-02-529 от А С Р. Жалбоподателят възразявал срещу забавено произнасяне по предявена пред „ЗД Бул Инс“ АД претенция № 2110018885 на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Във връзка с извършване на проверка по случая, с писмо на КФН изх. № 91-02-529 от 10.06.2022г., от „ЗД Бул Инс“ АД било изискано писмено становище по случая, ведно със заверено копие от цялата документация по претенцията. Отговорът на застрахователя, заедно с изисканите от същия доказателства, постъпил в КФН с писмо, вх. № 91-02-529 от 16.06.2022г.

По време на проверката свидетелят Ш. В. Ш. на длъжност главен експерт в Отдел „Правоприлагане“ в Дирекция „Застрахователен надзор“ в Управление „Застрахователен надзор“ установил, че на 28.06.2021г. в „ЗД Бул Инс“ АД била предявена претенция № 2110018885 за изплащане на застрахователно обезщетение за лек автомобил „Опел Вектра“ с рег. № , увреден в резултат на ПТП, настъпило на 27.06.2021г. Обезщетението се претендираше на основание задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно полица № BG/02/120002479741 с период на застраховане от 29.08.2020г. до 28.08.2021г. С посочената полица била застрахована отговорността на виновния за настъпилото ПТП водач на автомобил „Мерцедес“, с рег. № . Съгласно представения протокол за ПТП, виновният водач бил напуснал местопроизшествието.

Същия ден бил извършен оглед на лекия автомобил, за което бил изготвен опис на констатираните увреждания. На 07.07.2021г. в застрахователното дружество били предоставени и данни относно банковата сметка, по която следвало да бъде изплатено обезщетение.

С писмо от 15.07.2021г. застрахователят отправил запитване до ОПП-СДВР – дали е установен виновния водач, ангажирана ли е административнонаказателната му отговорност и относно влизане в сила на издадено НП. На 15.02.2022г. било изпратено повторно писмо до ОПП-СДВР. На същата дата било изпратено и писмо до ползвателя на застрахователни услуги, с което го уведомява относно хода на претенцията и повторно изпратеното писмо до ОПП-СДВР.

По време на проверката свид. Ш. установил, че поради липса на отговор от страна на ОПП-СДВР, 15-дневният срок по чл. 108, ар. 1 КЗ /работни дни/ не бил започнал да тече, поради което приложима се явява нормата на чл. 496, ал. 1 КЗ, съгласно която: срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „ГО“ не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 КЗ. Съгласно ал. 2 на същия текст на закона: в срока по ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените

претенции, когато оказва плащан, или основанието на претенцията не е било напълно установено или размерът на вредите не е бил напълно установен.

В конкретния случай за застрахователят било възникнало задължение от 28.06.2021г. /когато била предявена претенцията/ до 28.09.2021г. /включително/ да се произнесе по претенцията по един от двата законоустановения начина съгласно чл. 496, ал. 2 КЗ, като към 16.06.2022г. същият все още не се бил произнесъл.

С оглед на така установеното, на 17.08.2022г. свидетелят Ш. съставил срещу застрахователното дружество акт за установяване на административно нарушение № Р-06-335 за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. АУАН бил съставен в присъствие на пълномощник на застрахователното дружество – Кирил Бонев. Актът бил предявен на пълномощника и подписан без възражения.

Въз основа на АУАН на 10.10.2022г. било издадено атакуваното НП.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетеля В. Ш., който е извършил процесната проверка и съставил впоследствие АУАН. Показанията на свидетеля се отличават с логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост, което мотивира настоящия състав да им се довери изцяло. Твърденията на свидетеля за направените констатации намират подкрепа и в останалия, събран по делото доказателствен материал, касаещ образуваната в застрахователното дружество щета.

Така, от приложеното по делото уведомление за щета, е видна датата, на която претенцията е предявена. От материалите по щетата е видна датата на извършване на огледа на увредения автомобил; датата, на която са представени данните относно банковата сметка за изплащане на обезщетение, както и датите на писмата, изпращани от застрахователя до ОПП-СДВР с оглед получаването на информация относно ангажиране административнонаказателната отговорност на виновния водач.

От така събраните доказателства се установява, че до изтичане на 3-месечния срок по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ, както и към датата на съставяне на АУАН и издаване на НП дружеството жалбоподател не се е произнесъл по така предявената претенция.

По отношение на писмените доказателства, приобщени по делото, съдът не намери основание да дискредитира което и да било от тях, като не се усъмни относно тяхната достоверност. Същите не се оспорват и от страните по делото, като претенциите на жалбоподателя за нарушение на материалния и процесуалния закон, касаят правната страна на спора, която ще бъде обсъдена по-долу.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават отмяна на последното само на това основание, като възраженията на дружеството – жалбоподател следва да бъдат оставени без уважение.

АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 647, ал. 1 КЗ. В тази насока по делото е представена заповед № 3-313 от 23.11.201г., съгласно която свид. В. Ш. е оправомощен от заместник председателя на КФН – ръководещ управление „Застрахователен надзор“ да съставя АУАН за нарушение на КЗ.

АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложили в чл. 42 ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. В тази насока съдът съобрази обстоятелството, че нарушението е установено по време на извършена проверка, като прие, че най-ранната дата, на която на контролния орган е могло да стане известно нарушението (респективно нарушителя) е датата – 16.06.2022г., когато в КФН е постъпил отговора на застрахователя с документи, касаещи процесната проверка. Спрямо тази дата АУАН е съставен в сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН – на дата 17.08.2022г. Нещо повече, АУАН

се явява издаден в рамките на законоустановените срокове дори считано от датата на постъпване жалбата в КФН на заинтересованото лице.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 647, ал. 2 от КЗ. Посочените норми пряко делегират правомощия на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ да налага глоби и имуществени санкции за нарушенията на Кодекса за застраховането и на нормативните актове по неговото прилагане, поради което същият не се нуждае от допълнително оправомощаване в тази насока.

Съдът след служебна проверка не установи липса на някой от задължителните реквизити по чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. Административно-наказващият орган се е произнесъл по преписката в рамките на 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН.

Най-сетне, описаната в АУАН фактология съответства изцяло и на тази, обективизирана в НП, която отговаря на визираната от административнонаказващият орган квалификация на нарушението, като същата съдържа всички относими факти и обстоятелства, очертаващи правната квалификация, посочени в АУАН и НП.

По съществуто на спора съдът намира следното:

Съдът счита, че така установената фактическа обстановка изпълва състава на административно нарушение чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ.

Разпоредба на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ вмениява задължение за застрахователите най-късно в срок до 3 месеца, считано от предявяване на претенцията /в конкретния случай, считано от 28.06.2021г. до 28.09.2021г., като съгласно чл. 60, ал. 3 ГПК - срокът, който се брой на месеци, изтича на съответното число на последния месец, а ако последният месец няма съответно число, срокът изтича в последния му ден/ да се произнесе, като: определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато отказва плащане, или основаниято на претенцията не е било напълно установено или размерът на вредите не е бил напълно установен.

Правилно актосъставителят, е след това и АНО е преценил, че в случая не е приложима нормата на чл. 108, ал. 1 КЗ, предвид изисканата от страна на застрахователя от ОПП-СДВР информация, което е станало двукратно. Дори и да се приеме, че в рамките на тримесечния срок, визиран в чл. 496 КЗ застрахователят все още не е имал информация относно изхода на административнонаказателното производство, то същият по силата на посочената норма на закона /чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ/ е следвало да се произнесе по един от предвидените начини. Този срок е изтекъл на 28.09.2021г. /вторник – присъствен ден/, като до тази дата не е било налице произнасяне на застрахователя по така предявената претенция. С оглед на това и доколкото се касае за бездействие, то в деня, следващ изтичането на срока, а именно на 29.09.2021г. е било осъществено вмененото нарушение от страна на задълженото лице. С оглед на това, правилно е определена датата на извършване на нарушението и възраженията в тази насока, включително за нарушение на чл. 34 ЗАНН се явяват неоснователни.

Правилно е определено и мястото на извършване на нарушението – гр. София, предвид факта, че произнасянето, с което е нарушен предвидения от законодателя срок, е постановен от застраховател, чието седалище и адрес на управление е гр. София.

Съдът не счита, че са налице и условията на чл. 28 ЗАНН, като случаят не би могъл да бъде определен като маловажен. За да достигне до този извод, съдът съобрази естеството на обществените отношения, които се регулират от КЗ, и които касаят финансови отношения между застрахован и застрахователно дружество, по които акумулирането на финансов ресурс от страна на застрахователя става именно въз основа на парични вноски от застрахования. Нещо повече, неизпълнението на основната функция от страна на застрахователя в законоустановените срокове засяга винаги имуществената сфера на застрахованите лица и обезсмисля целта на застраховането – обезщетение на вредите,

настъпили вследствие на застрахователно събитие. Най-сетне, застрахованото лице винаги има интерес да получи отговор при настъпило застрахователно събитие, доколкото именно от него зависят по-нататъшните му действия, които в повечето случаи са свързани и със спазването на давностни или преклузивни срокове.

Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна, не следва да бъде обсъждан въпроса за субективната страна на деянието.

Така извършеното нарушение е санкционирано в разпоредбата на чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ, съгласно която: на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага ...т. 2 - имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец.

В ал. 2 на същия текст на закона законодателят е предвидил по-тежкото санкциониране с имуществена санкция от 2000 до 40 000 лева при повторност на нарушението.

Този състав, обаче, счита, че неправилно АНО е приложил по-тежката санкция по чл. 644, ал. 2 КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ, като се е позовал на НП № Р-10-823/03.11.2021г., с което жалбоподателят е бил санкциониран за извършено нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Това НП е влязло в сила на 15.07.2022г. - след извършване на нарушението, предмет на настоящото административно наказателно производство. Така, както беше посочено по-горе, деянието по настоящото дело е извършено на 29.09.2021г., докато НП № Р-10-823/03.11.2021г., е влязло в сила на 15.07.2022г.

Поради тези съображения, съдът счита, че процесното НП следва да бъде изменено, като настоящата съдебна инстанция упражни правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, като приложи закон за по-леко наказуемото административно нарушение, чиито обективни и субективни елементи са установени безспорно по делото и бъде променено основанията за налагане на наказанието от такова по чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ, вр. § 1, т. 51 ДР на КЗ, в такова по чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ. Това от своя страна води и до намаляване на наложената на жалбоподателя санкция от 4000,00 лева на имуществена санкция в рамките, предвидени в тази санкционна норма, а именно от 1000 до 20 000 лв.

Този състав счита, че санкцията, която следва да бъде наложена за така извършеното нарушение, следва да бъде определена над минимума, предвиден в закона, като отмери същото на 2000 лева. В тази насока съобрази, че застрахователят не се е бил произнесъл по така предявената претенция в значителен период от време след изтичане на дадения в закона срок /почти година след изтичане на срока/, като това не е било сторено включително към момента на издаване на АУАН и НП /доказателства за това не са ангажирани от страна на жалбоподателя/.

С оглед на това, съдът не следва да се поизнася по възраженията на жалбоподателя, свързани с повторността на нарушението, доколкото в този случай ще бъде приложена по-леката санкционна разпоредба, а не тази, в която е санкциониран за повторност.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, съобразявайки изрично отправеното искане в очертаната насока, като с оглед изхода на делото, въззиваемата страна има право на юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че юрисконсултското възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съдия, НО, 114 състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-235/10.10.2022г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на „Бул Инс” АД с ЕИК на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, вр. § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КЗ е наложена „имуществена санкция” в размер на 4000,00 лева за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ, в частта относно основаниято, на което е наложена имуществената санкция, като **ИЗМЕНЯ** същото от чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ, на чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ и **НАМАЛЯВА** размера на наложената санкция от 4000,00 лева /четири хиляди лева/ на 2000,00 лева /две хиляди лева/.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. с ал. 1 ЗАНН „Бул Инс” АД с ЕИК 831830482 да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на **80,00 /осемдесет/ лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото изготвяне на основанията, предвидени в НПК, по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____